

Château des Tesnières

Van luchtkasteel tot droompaleis

De Amsterdammers John (49) en Siebren (47) waren op zoek naar een vakantiehuis in de Provence, maar vonden hun droompaleis, Château des Tesnières, aanzienlijker noordelijker; in Bretagne. Zeven jaar geleden veruilden ze het stadse bestaan permanent voor het Franse platteland, maar aan aanloop en gezelligheid geen gebrek dankzij hun bijzondere chambre d'hotes. Villa d'Arte op bezoek bij twee zeer gelukkige kasteelheren.

TEKST CLAUDIA KOOPMAN FOTOGRAFIE PETER KOOLJMAN

Geen vakantiehuis maar een kasteel, niet in het zuiden maar in het noordwesten en in plaats van vakantie werd het een emigratie. Van de oorspronkelijke plannen bleef niet heel veel over? Siebren: 'We zijn wel echt lang op zoek geweest in de Provence, maar het liep gewoon op niets uit. Te duur, te weinig grond of de bouwstijl sprak ons niet aan. Vrienden van ons zaten al in het noordwesten van Frankrijk en toen we een keertje bij ze op bezoek gingen, logeerden we op een prachtig château in de buurt. We waren op slag verliefd en zeiden tegen elkaar, dat als het ooit in de verkoop zou gaan, we het zouden kopen!'

Precies een jaar later was het zover, maar daarmee kreeg dit sprookje nog geen gelukkig einde. Siebren: 'Het stond inderdaad te koop, maar voor een schrikbarend bedrag. Omdat onze interesse voor de regio wél gewekt was, zijn we ons toen serieus gaan oriënteren op websites waar châteaux te koop worden aangeboden. En dan ben je dus eigenlijk verloren. Het aanbod was overweldigend en dus besloten we twee weken de tijd te nemen om met een Franse makelaar tien kastelen te bezichtigen. Château des Tesnières was pas het tweede kasteel op ons lijstje, maar we waren allebei gelijk verkocht. De ligging was fantastisch en het kasteel, 19e-eeuws in Renaissance stijl gebouwd, voldoet ook helemaal aan het plaatje.

Tot hun grote geluk had de vorige eigenaar eind jaren zeventig nog grondig gerenoveerd. Er zat een nieuw dak op, er was c.v. aangelegd en er waren vijf badkamers gebouwd. Alleen voldeden die natuurlijk helemaal niet meer aan de huidige standaard en die hebben John en Siebren dan ook volledig moeten laten renoveren. Maar dat was geen probleem. Siebren: 'Ach, het was in ieder geval wel fijn dat de leidingen al getrokken waren.' Het kasteel verkeerde al met al in een redelijke staat. Was met 1000m² van een nog redelijke omvang en ook niet onbelangrijk; de prijs was redelijk. Wat voor hen ook gunstig was, was dat de huidige eigenaar, een erfgenaam van de vorige bewoner, elders woonde en er graag vanaf wilde. Liefst met meubels en al, maar dat zagen Siebren en John, antiquair in het Amsterdamse Spiegelkwartier niet zitten. Siebren: 'Het klinkt een beetje oneerbiedig, maar het huis stond helemaal vol met kermisantikiek. Zelfs gratis hoefden we dat niet te hebben'. 'We hebben destijds de kastelenroute met de makelaar nog wel afgemaakt, maar eigenlijk waren we er al uit. En zo werd een vakantiehuis een project van renoveren en mogelijk beesten houden. Gek genoeg was dat ook niet eens meer een discussiepunt. We wilden allebei van

het ene op het andere moment veel meer dan enkel een plek om zomers te vertoeven'. Door de omvang van de renovatie- en onderhoudswerkzaamheden van een kasteel in "redelijke staat", lieten Siebren en John zich ook geenszins afschrikken.

De renovatie

Siebren: 'Van huis uit zijn we beslist geen geboren klussers, maar we hadden ons huis in Amsterdam kort daarvoor volledig verbouwd en daarmee de nodige ervaring opgedaan. En bovendien hadden we daardoor ontdekt hoe leuk we het vonden om zelf iets op te knappen. Dat heeft ook wel een rol gespeeld bij onze beslissing om elders in Frankrijk te gaan kijken. Wanneer je iets in de Provence koopt is het veelal een kwestie van inrichten en klaar! Daar zat voor ons toch iets te weinig uitdaging in. Inrichting heeft ons beider interesse en ook daar hadden we wel enige ervaring mee. In Amsterdam verhuurden we gemeubileerde appartementen aan expats en dat ging heel goed'.

In 2002 was de koop rond en in maart 2003 verruilden ze Amsterdam Oud-Zuid voorgoed voor het Franse buitenleven. Siebren: 'Nou ja voorgoed, we hadden onszelf een

proefperiode van drie jaar gegeven. We hadden ons huis in Amsterdam ook nog niet verkocht, maar verhuurd. Als een van ons het toch niks zou vinden, konden we altijd nog teruggaan.

De eerste maanden hebben we echt helemaal niks aan het château gedaan; we zijn er zo ingetrokken. We hadden ook eigenlijk nog geen idee wat we precies wilden en het leek ons het beste om er eerst feeling mee te krijgen. We hebben die zomer ook veel aanloop gehad van vrienden'. Lachend: 'Je wordt echt ongelooflijk populair als je een kasteel bezit. Na de zomer zijn we begonnen met de bovenste etage; de vroegere personeelsvertrekken. Daar bevonden zich tot dan alleen slaapkamers zonder elektriciteit en sanitaire voorzieningen. We hebben hier vier kamers met vier badkamers gerealiseerd. Alle zeg maar "domme klusjes" hebben we zelf gedaan, maar ook de tekeningen en plannen hebben we helemaal in eigen beheer uitgewerkt. Voor het grote werk hebben we uiteraard lokale specialisten ingeschakeld. En tot onze grote tevredenheid mag ik wel zeggen. Ik ken ze natuurlijk wel die droevige verhalen van Nederlanders die hun droom volgen in het buitenland en dan tegen een muur van lokaal verzet, onbegrip en/of onwil oplopen, maar ik kan je vertellen dat wij echt nergens last van hebben gehad. Als mensen hier zeggen dat ze iets doen, dan doen ze het ook. Ik denk dat, dat toch te maken heeft met het cultuurverschil tussen het Noordwesten van Europa en het Zuiden'.

De burens

Het contact met de lokale bevolking blijkt sowieso verrassend soepel te verlopen. Siebren: 'Dat was voor ons in het begin natuurlijk ook even spannend, want hoe gaan ze reageren op twee buitenlandse heren die zo maar even het mooiste huis van het dorp kopen? Toen we zijn ingetrokken hebben we dan ook maar gelijk de hele buurt uitgenodigd en dat was een groot succes. Vervolgens hebben we ieder jaar een expositie van moderne Franse kunst gehouden. Dit waren meestal schilderijen, maar we hebben ook een keer het werk gehad van een kunstenaar uit het Noorden die sculpturen maakte van oud ijzer dat hij op oude slagvelden van WO1 verzamelde. Het paard bij de vijver is een overblijfsel van die expositie en hebben wij sinds die tijd in bruikleen mogen houden. Het past hier erg goed en het mooie is, dat je van dichtbij ook echt de oude gebruiksvoorwerpen uit die tijd terugziet. Die exposities hebben we drie achtereenvolgende jaren met succes gedaan, maar het viel niet meer te combineren met de chambres d'hotels en dus zijn we ermee gestopt'.

De verbouwing was te omvangrijk om in een keer te doen en bovendien kan er niet verbouwd worden tijdens het hoogseizoen dus doen ze het in 'plukjes'. Siebren: 'Tegelijkertijd met de verbouwing van de personeelsvertrekken zijn wij wel al begonnen met het schilderen van de benedenverdieping.

In maart 2004, vijf maanden nadat we met verbouwen zijn begonnen, konden we onze eerste gasten al verwelkomen. Dat was echt een toevalstreffer. Een groepje mensen die voor

hun werk hier in de omgeving moesten zijn, hebben gelijk een half jaar hun intrek genomen. Een perfecte testcase.

Ondertussen zijn we verder gegaan op de 1e verdieping, waar we twee suites gemaakt hebben en een jaar later zijn we aan ons eigen appartement begonnen. We hebben veel spullen en natuurlijk ook kunst meegenomen uit Amsterdam, maar in een ruimte als deze heb je toch echt grote stukken nodig. Ook de inrichting is dus een ongaand project. Er is twee keer per jaar de antiekmarkt in Rouen, maar we struinen geregeld antiekmarktjes in de regio af en verder is het natuurlijk maar net waar je tegenaan loopt. Onze smaak zit, na dertien jaar samen, gelukkig aardig op één lijn, dus ruzies over een aankoop hebben we nooit. We hebben beiden een heel brede interesse. Dat zie je ook als je naar onze kunstwerken kijkt, daar is geen vaste hand in te ontdekken. Het is echt van alles wat. Vorig jaar hebben we de keuken verbouwd en dat is wel bijzonder want dit jaar bieden we ook voor het eerst drie keer per week (op zo-, di-, en donderdag) de mogelijkheid om op het château te dineren. Een optie die we voorheen niet boden, omdat er in het middeleeuwse stadje in de buurt hele mooie restaurants zitten, maar we merkten dat onze gasten het toch erg jammer vonden dat ze niet op het kasteel konden dineren. We doen dit in samenwerking met Le Pichet, het beste restaurant van Vitré. We zullen Franse, hedendaagse cuisine serveren. Qua wijn die erbij geschonken wordt, zullen dat wijnen zijn, die we zelf interessant vinden, want de wijnranken houden wel op ter hoogte van Nantes'.

Het buitenleven

Maar daarmee houden de grootse plannen van John en Siebren voor het château nog niet op. Siebren: 'Nee hoor, plannen zat! De voormalige keuken wordt een biljartkamer. Er moet alleen nog geschilderd worden, dus die is bijna af. En we willen toch wel graag het zwembad in het souterrain afmaken. We hebben onlangs een offerte aangevraagd voor een installatie voor de vochtafvoer. Zo'n zwembad verliest aan verdamping vijftig liter vocht per dag. Je moet er niet aan denken dat dat allemaal in het huis trekt. En dan begint het nu langzamerhand echt tijd te worden voor de tuin. De eerste twee jaar hebben we daar eigenlijk weinig aan gedaan. Na drie jaar zijn we eigenlijk pas begonnen met planten. De vijver voor het huis hebben we vier jaar geleden aangelegd. Verderop in het park hebben we een nog grotere vijver, die het domein is van waterlelies, kikkers en salamanders, waterhoentjes en twee zwarte zwanen. Ik vind dat echt een heerlijke plek. Als ik daar zit kom ik helemaal tot rust.

Toen we het kochten viel ik met name op het huis, maar alles wat eromheen zit en de plek ben ik in de loop der tijd steeds meer gaan waarderen. We hielden allebei wel van tuinieren, maar hier is die passie pas echt tot wasdom gekomen. Sinds we hier wonen ben ik echt een buitenman geworden. Ik ben altijd aan het werk in de tuin, of liever gezegd het park, met zes hectare kun je niet meer van een tuin spreken. Wanneer ik hier met de hond wandel, kom ik langs eeuwenoude eiken en ceders en overal ben ik omgeven door de natuur. Onze

lifestyle is sinds we in Frankrijk wonen echt wel veranderd, we waren stadsmensen, nu zijn we plattelanders, die de hele dag in kaplaarzen lopen.' Lacht: 'Natuurlijk niet als er gasten zijn hè! We ontmoeten heel veel leuke mensen en tussen Pasen en oktober is het altijd hartstikke druk. Als we nu een keertje met zijn tweeën zijn, zijn we allang blij. Nee we leiden beslist geen kluzenaarsbestaan, maar ik mis die drukte van de stad niet, sterker nog ik kan er niet echt goed meer tegen. Het is hier echt à la campagne, maar niet afgelegen en van God en iedereen verlaten. We zitten op tien minuten van Vitré, Rennes ligt op een half uur rijden. Je hebt hier echt alles!'

Wilt u ook graag overnachten op dit bijzondere château? Speciaal voor ICS-cardhouders heeft Château des Tesnieres een mooi arrangement samengesteld.

Voor slechts 225 euro per persoon krijgt u bij betaling met uw visa-card:

- 3 overnachtingen in een suite naar keuze
- 3 x ontbijt
- 1 x een 4-gangen diner (dit wordt alleen op zondag, dinsdag of donderdag geserveerd) (deze prijs is exclusief dranken)

Dag van aankomst en vertrek is vrij. Uiteraard is een langer verblijf mogelijk voor 75 per persoon inclusief ontbijt.

Deze aanbieding is geldig tot 1 oktober 2010. Vanwege de drukte is vroeg reserveren met name aanbevolen voor Pinksteren en de maanden juli en augustus.

